

Arrest

nr. 282 505 van 23 december 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 1 september 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 28 september 2021 en hebben hun verzoeken om internationale bescherming ingediend op 4 oktober 2021.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoeksters door de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 november 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoeksters gehoord op 14 april 2022.

1.3. Op 28 juli 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 1 augustus 2022 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van M. S. M. C. (eerste verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent op (...) 1977 geboren in het departement San Miguel. U bent in het bezit van een universitair diploma communicatie. U was niet politiek actief en kende geen problemen met uw autoriteiten. Sinds 09/02/2021 bent u officieel gescheiden van C. (...) O. (...) C. (...) O. (...) met wie u in 2012 huwde en een zoon, Co. (...) M. (...) C. (...) R. (...), van 16 jaar oud heeft. U en uw ex-partner, momenteel woonachtig in Soyapango (San Salvador), wonen al jaren niet meer onder hetzelfde dak. U heeft ook nog een dochter M. (...) M. (...) T. (...) E. (...) (O.V. (...), CG (...)) van 24 jaar uit een eerdere relatie. Uw beide kinderen reisden met u mee naar België. Tussen 2011 en 2018 woonde u in een huurwoning in de kolonie Flor Blanca in de gemeente San Salvador (departement San Salvador) waar geen bendes opereerden. Toen de eigenaar de woning in 2018 wilde verkopen, verhuisde u met uw 2 kinderen en uw moeder naar een huurwoning op de hoofdstraat naar (...), nummer (...) in de gemeente Mejicanos (departement San Salvador). Rond uw woning lag er een groot portaal en een omheining. U betaalde maandelijks voor een bewaker die in uw woonzone een oogje in het zeil hield. In 2016 opende u een zaak in kleine huisdieren op de markt van Zacamil (gemeente Mejicanos). Voordien had u jarenlang een gelijkaardige zaak in Soyapango. U verplaatste zich naar de markt van Zacamil met de auto en parkeerde uw voertuig op een nabijgelegen publieke parking. In de zone waar u werkte was de bende 18 actief. Na een tijd draaide uw zaak goed en maakte u winst. Begin 2019 begon de plaatselijke bende 18 u om de twee weken zo'n 20 dollar renta (afpersingsgeld) te vragen voor het openhouden van uw zaak. U betaalde altijd omdat u schrik had en kende geen verdere problemen. Uw twee kinderen zijn in El Salvador nooit door bendeleden benaderd of lastiggevallen en kenden geen problemen met de autoriteiten. Toen u zich op 21/07/2021 na uw werk naar de publieke parking begaf merkte u politie rond uw voertuig. Kort voor uw aankomst was er naast uw auto een lijk aangetroffen. U moest wachten tot de nodige vaststellingen waren gedaan, waarna u uw weg naar huis verderzette. De volgende dag, op 22/07/2021, werd u op dezelfde parking door een onbekende man aangesproken die u zei dat hij tot de bende 18 behoorde. Hij zei dat hij u er niet meer wilde zien, er een dag eerder iemand was gedood en u de volgende kon zijn. Verder maakte hij duidelijk geen renta meer van u te willen maar uw zoon wilde inzetten om renta bij zaakvoerders op te halen. Het bendelid wist tevens dat u een dochter had en zei haar te hebben gekozen om mee te nemen om haar te verkrachten. Uw belager dreigde ermee u en uw kinderen te doden indien u neen zou zeggen of naar de politie zou stappen. Hij intimideerde u door zijn wapen aan zijn broekzak te tonen en gaf u een klap in uw gezicht en in uw ribben. U hield aan het incident verwondingen aan uw gezicht over. Bij het verlaten van de parking telefoneerde u naar uw moeder om te zeggen dat u was geslagen. Uw moeder belde hierop haar vriendin P. (...) die dokter is. Toen u na het incident thuis aankwam waren uw moeder en uw twee kinderen aanwezig. Kort na uw aankomst kwam dokter P. (...) aan uw woning aan. Zij onderzocht uw verwondingen en schreef medicatie voor. Uit schrik verplaatste u zich niet naar een ziekenhuis of privépraktijk. Na het incident besloot u zich niet meer naar uw zaak op de markt te begeven. U sloot uw zaak gedurende een week en ging uit voorzorg met uw kinderen een week bij uw jongere broer L. (...) wonen. De woning van L. (...) lag in een private zone in kolonie Zacamil in de gemeente Ayuxtepeque (San Salvador). Na een week keerde u terug naar uw huis. In de daaropvolgende periode pendelde u tussen uw woning en deze van uw broer L. (...). U en uw kinderen beperkten jullie verplaatsingen. Ongeveer een week na het incident liet u één van uw bedienden uw zaak heropenen. Tot september 2021 stonden uw broer en uw moeder in voor de leveringen aan uw zaak. In augustus 2021 reisde u samen met uw moeder en uw twee kinderen voor de aankoop van handelswaar voor uw winkel naar Guatemala. In dezelfde maand vernam u dat er tot twee keer toe in de zaak naar u is gevraagd door een persoon waarvan u op basis van een beschrijving van fysieke kenmerken vermoedt dat het om uw belager van 22/07/2021 gaat. Kort voor uw vertrek uit uw land liet u uw zaak volledig over aan uw bediende. Sinds u niet meer in uw zaak verschijnt komt de bende 18 geen renta meer innen.

Omwille van alle problemen besloot u na het incident van 22/07/2021 met uw twee kinderen uit El Salvador te vertrekken en naar België te reizen. Op 19/08/2021 boekte u een vlucht naar België met vertrek op 26/09/2021.

Omdat u zich veiliger voelde, uw vertrekdatum vaststond en er een bewijs van uw problemen zou zijn, stapte u op 20/09/2021 alsnog naar de politie van de gemeente Mejicanos om een klacht in te dienen. Tijdens het verhoor verklaarde u dat u dezelfde dag, op 20/09/2021, rond 15u bij het verlaten van uw winkel benaderd werd door een man die op een bendelid uit de wijk leek. U vertelde de politie tevens dat uw belager op de hoogte was van het feit dat u twee kinderen had, hij uw zoon wilde inschakelen voor het ophalen van renta en over uw dochter had gezegd dat zij mooi was en zij zich niet mocht verzetten anders zou ze vermoord worden. U verklaarde tevens dat de man u intimideerde door zijn vuurwapen aan zijn broeksriem te laten zien. Tijdens het politieverhoor voegde u eraan toe dat dezelfde man u op 10/09/2021

had proberen aanspreken zeggende dat u nog iets van hem zou horen. Tijdens uw verhoor bij de politie op 20/09/2021 wijzigde u de datum van uw problemen (20/09/2021 in plaats van 22/07/2021). Tevens rept u in uw politieverhoor met geen woord over het feit dat u op 22/07/2021 fysiek door een bendelid van de 18 aangevallen werd en hierbij verwondingen opliep en voegde u er een gebeurtenis op 10/09/2021 aan toe die in werkelijkheid nooit plaatsvond. Door de datum van het probleem te wijzigen en het agressie-incident te verzwijgen wilde u vermijden dat de politie u aan de tand zou voelen over de laattijdigheid van uw klacht en u bewijsstukken van de fysieke agressie zou vragen.

Uiteindelijk bent u op 26/09/2021 met uw kinderen uit El Salvador vertrokken en reisde u via Spanje naar Frankrijk. Vanuit Frankrijk reisde u met de bus naar België, waar u op 28/09/2021 aankwam. Op 04/10/2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30/09/2021 ontving uw moeder een brief waarin stond dat u zich op 08/10/2021 moest aanmelden bij de eenheid ter bestrijding van misdrijven tegen het leven en de veiligheid, bij het parket van Mejicanos, met als doel enkele formaliteiten te overlopen met betrekking tot het lopende onderzoek.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u problemen met de bende 18 voor u en uw kinderen. Tevens haalt u aan dat ook minderjarigen sinds de noodtoestand door de politie opgepakt en berecht worden en zegt u hierdoor een vrees voor uw zoon te koesteren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort, uw DUI (identiteitskaart), het paspoort van uw minderjarige zoon, 4 zelfgenomen foto's van verwondingen aan uw gezicht, een medisch attest opgesteld op 04/04/2022 met hoofding van het ziekenhuis El Milagro waarin dokter P. (...) verklaart dat u op 22 juli 2021 op doktersbezoek gekomen bent vanwege algemene pijn aan het lichaam en aangezicht na slagen te hebben ontvangen, foto's van uw geparkeerde auto en het lichaam dat op 21/07/2021 naast uw auto op een publieke parking werd aangetroffen, een boorddocument van uw auto, het proces-verbaal van uw verklaringen bij de politie van 20/09/2021, een uitnodiging van het Openbaar Ministerie van 30/09/2021, een elektriciteitsfactuur van uw standplaats in de markt van Zacamil, een persartikel over een meisje bij wie u in het verleden groenten en fruit aankocht, vermist raakte in juni 2021 en later vermoord werd teruggevonden, algemene persartikels over het stijgende bendegeweld in El Salvador en de afkondiging van de noodtoestand in uw land op 27/03/2022, uw vliegtuigtickets naar België, documenten met betrekking tot uw echtscheiding en regeling rond uw zoon, een toestemmingsverklaring voor vertrek vanwege de vader van uw zoon en bijhorende DUI van uw ex-partner en medische rapporten van een fietsongeval waarvan u in België het slachtoffer bent geworden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van een ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet te moeten koesteren.

Zo zijn er verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw concrete vluchtaanleiding in het gedrang brengen.

Voor wat betreft uw verklaringen op het CGVS als zou u op 22/07/2021 op een publieke parking slachtoffer zijn geworden van een agressie-incident door een lid van de bende 18 en hierbij verwondingen aan uw gezicht hebben opgelopen, merkt het CGVS ten eerste op dat u bij het invullen van uw vragenlijst bij DVZ hierover met geen woord heeft gerept (DVZ, CGVS Vragenlijst, dd. 26/11/2021, nr.5 en nr.7). Evenmin maakte u in uw vragenlijst DVZ melding van de gebeurtenissen die zich een dag eerder, op 21/07/2021, op dezelfde parking afspeelden. Namelijk, als zou er die dag naast uw geparkeerd voertuig een levenloos lichaam zijn aangetroffen (Vragenlijst, dd. 26/11/2021, nr.5 en nr.7). Ook uw dochter M. (...) M. (...) T. (...) E. (...) (O.V. (...), CG (...)) rept in haar vragenlijst DVZ met geen woord over de fysieke aanval waarvan u op 22/07/2021 slachtoffer zou zijn geworden en de gebeurtenissen die zich een dag eerder op de parking zouden hebben afgespeeld (Vragenlijst dochter, dd. 26/11/2021, nr.5 en nr.7).

Bovenstaande omissies zijn uitermate merkwaardig en doen bij het CGVS wenkbrauwen fronsen. Dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken een samenvatting was en u niet heeft kunnen uitbreiden doet hieraan geen afbreuk. Het gaat hier immers om een ernstig incident, waarbij u door een bendelid fysiek bent aangevallen en verwondingen opliep (CGVS, p.3-4; p.13). Het CGVS merkt overigens op dat u bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 14/04/2022 evenmin gewag maakte van het agressie-incident op 22/07/2021. Nochtans werd u toen expliciet gevraagd of u opmerkingen had met betrekking tot uw verklaringen op DVZ en of u alle essentiële elementen waarom u een verzoek om bescherming indiende in uw vragenlijst DVZ had weergegeven (CGVS, p.3).

De geloofwaardigheid van uw problemen komt verder in het gedrang door de vaststelling dat u bij het invullen van uw vragenlijst DVZ nergens gewag maakte van het feit als zou u tijdens uw verhoor bij de politie op 20/09/2021 verklaringen hebben afgelegd die op meerdere punten niet stroken met de feiten zoals u ze in werkelijkheid voorafgaand aan uw vertrek uit uw land zou hebben meegemaakt. Evenmin bracht u het CGVS hiervan in de aanloop van uw persoonlijk onderhoud van 14/04/2022 of bij het begin van uw persoonlijk onderhoud in kennis (CGVS, p. 3-4).

Het CGVS merkt bij bovenstaande op dat van u als verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat u de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over uw verzoek tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en dermate essentiële elementen in uw relaas bij aanvang van de asielprocedure spontaan vermeldt zo dit op enige waarheid zou berusten.

Pas toen het CGVS u concrete vragen stelde over de inhoud van de door u neergelegde aangifte van 20/09/2021, bracht u het CGVS op de hoogte van het feit dat u op 20/09/2021 een klacht indiende voor de feiten waarmee u op 22/07/2021 te kampen kreeg (CGVS, p.13).

Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt tevens dat u in uw politieverhoor van 20/09/2021 verklaringen heeft afgelegd over een gebeurtenis op 10/09/2021 die in werkelijkheid nooit heeft plaatsgevonden (CGVS, p.14-15). Sterker nog, uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens uw verhoor op 20/09/2021 belangrijke informatie voor de politie, namelijk het feit dat u slachtoffer werd van een agressie-incident door een bendelid, bewust heeft achtergehouden (CGVS, p.14).

Bovenstaande vaststellingen zetten uw algehele geloofwaardigheid over de problemen die de directe aanleiding vormen van uw vertrek uit El Salvador zeer ernstig op de helling.

Uw uitleg voor het afleggen van onvolledige en valse verklaringen bij de politie op 20/09/2021 kan het CGVS allerminst overtuigen. Op de vraag van de Protection Officer waarom u in uw aangifte bij de politie van 20/09/2021 een andere datum vermeldde over de gebeurtenis van 22/07/2021 en het agressie-incident verzweeg, zei u dat u geen vertrouwen heeft in de politie, gehaast was en de politie naar bewijzen zou hebben gevraagd indien u hen van de aanval in kennis had gesteld (CGVS, p.14).

Aangaande bovenstaande argumentatie merkt het CGVS op dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u over bewijs beschikte van de aanval van 22/07/2021. Zo liet u op 22/07/2021 thuis uw verwondingen door een arts vaststellen, schreef diezelfde arts u medicatie voor en maakte u zelf foto's van de verwondingen in uw gezicht. Rekening houdend met feit dat u over bewijsstukken beschikte- u legde foto's van uw verwondingen en een medisch attest van dokter P. (...) ter staving van uw probleem van 22/07/2021 voor het CGVS neer- stelt het CGVS zich de vraag waarom u het agressie-incident bij de politie niet heeft aangekaart. Uw verklaring na confrontatie kan het CGVS niet overtuigen. Namelijk, dat er veel ergere dingen moeten gebeuren alvorens een persoon voor een langere tijd naar de gevangenis wordt gestuurd en je getuigen moet hebben en in de kliniek moet belanden om er zeker van te zijn dat de dader voor lange tijd aangehouden wordt (CGVS, p.14).

Voor wat betreft uw verklaring als zou u geen vertrouwen hebben in de politie stelt het CGVS zich verder de vraag waarom u zich dan op 20/09/2021 alsnog tot de politie heeft gericht. U verklaarde in dit verband enerzijds dat u met uw klacht beoogde dat uw zaak geregistreerd werd voor uw veiligheid en de veiligheid van anderen, maar deinsde er anderzijds allerminst voor terug om bij de politie verklaringen af te leggen die onvolledig waren en niet stroken met de feiten zoals ze zich in werkelijkheid hebben afgespeeld (CGVS, p.13).

Uw verklaring voor het laattijdig indienen van uw klacht, namelijk als zou u schrik hebben gehad voor wraakacties indien uw agressor na enkele dagen zou vrijkomen en daarom pas naar de politie zijn gestapt toen u reeds een vlucht naar België had geboekt en u zich veiliger voelde, kan het CGVS evenmin overtuigen (CGVS, p.13-14). Indien het CGVS geloof zou hechten aan uw verklaring als zou u schrik hebben gehad dat een klacht kort na het voorval van 22/07/2021 zou leiden tot een arrestatie van uw belager en mogelijke wraakacties na een vroegtijdige vrijlating stelt het CGVS zich immers de vraag waarom u nog tot 19/08/2021 heeft gewacht om vliegtuigtickets te boeken met een vertrekdatum die nog eens meer dan een maand later, namelijk op 26/09/2021, lag (CGVS, p.14). Van u die een vrees voor haar leven en dat van haar twee kinderen koesterde kan verwacht worden dat u zo snel mogelijk stappen zet om uzelf en haar kinderen in veiligheid te brengen. De vaststelling bovendien dat u begin augustus 2021 voor enkele dagen naar Guatemala bent gereisd met uw moeder en uw kinderen om er handelswaar voor uw zaak aan te kopen valt bovendien moeilijk te rijmen met iemand die een vrees voor haar leven en dat van haar kinderen koesterde (CGVS, p.23). Uw verklaring als zou uw zaak tot aan uw vertrek naar België van u zijn geweest en u verantwoordelijk was voor de handelswaar is in het licht van de door u aangehaalde ernst van de bedreigingen die u ontving uitermate merkwaardig en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees (CGVS, p.23).

Aanvullend merkt het CGVS hierover op dat uw dochter over jullie laatste reis naar Guatemala in eerste instantie met geen woord repte over het feit dat jullie daar aankopen gingen doen voor uw zaak. Zij vertelde hierover dat jullie naar Guatemala gingen uit schrik dat bendeleden jullie zouden vinden. De vraag

of jullie tijdens deze reis bijvoorbeeld boodschappen deden en dingen hebben bezocht beantwoordde zij dan weer ontkennend en voegde eraan toe dat jullie altijd in de woning zijn gebleven (CGVS, dochter, p.9). Pas toen uw dochter geconfronteerd werd met uw verklaringen over het doel van jullie reis naar Guatemala zei ze dat jullie voor aankopen naar Guatemala zijn gegaan maar ook uit schrik om altijd in jullie woning te zijn (CGVS, dochter, p.11). Op de vraag verder waarom u aankopen ging doen voor uw zaak als u sinds het incident van 22/07/2021 niet meer ging werken kon uw dochter dan weer niet antwoorden. Evenmin bleek zij op de hoogte te zijn dat uw moeder en uw broer L. (...) tot september 2021 instonden voor de leveringen aan uw winkel (CGVS, dochter, p.11). Het feit dat jullie twijfel zaaien over het doel van jullie reis naar Guatemala is uitermate merkwaardig en brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang.

Het CGVS merkt in dit verband verder op dat uit uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u sinds het incident van 22/07/2021 opgesloten heeft geleefd. U maakte een reis van enkele dagen naar Guatemala, pendelde regelmatig met de kinderen naar de woning van uw broer L. (...) in Zacamil, ging met uw kinderen naar een reisbureau en meldde zich aan bij het plaatselijke politiekantoor (CGVS, p. 13; 17; p. 22). Indien u een vrees koesterde dat bendeleden, waarover u verklaarde dat deze toeslaan als men buitenshuis komt, stelt het CGVS zich de vraag waarom u zich meermaals buiten uw woning waagde. Bovenstaande staat haaks op de door u aangehaalde vrees (CGVS, p.22).

Aangaande de door u neergelegde aangifte bij de politie van 20/09/2021 merkt het CGVS verder op dat de plaats van het delict zoals vermeld in de aangifte niet overeenstemt met hetgeen u hierover voor het CGVS vertelde.

Uit een vertaling van het stuk blijkt dat de bedreigingen in een supermarkt of winkel plaatsvonden, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat het incident van 22/07/2021 zich op een publieke parking, een verlaten terrein, die u beschreef als een stoffig voetbalveld, afspeelde (CGVS, p.6-7;p.9). Een vertaling van het politioneel stuk ter zake bevindt zich in het administratief dossier. Uit hetzelfde stuk blijkt dat u, opnieuw in tegenstelling tot uw verklaringen voor het CGVS, tijdens uw verklaringen bij de politie op 20/09/2021 met geen woord repte over het feit als zou er op 21/07/2021 naast uw geparkeerde auto een lijk zijn aangetroffen. Dat u hierover met geen woord repte in uw aangifte doet opnieuw wenkbrauwen fronsen. Temeer daar u voor het CGVS zei dat u de volgende dag op dezelfde parking door een bendelid bedreigd en fysiek aangevallen bent geweest en uw belager u toen bang maakte met de gebeurtenissen die zich een dag eerder op dezelfde parking hadden afgespeeld (CGVS, p.6; p.8).

Voorts is het merkwaardig dat in de aangifte geen enkele melding wordt gemaakt van het feit als zou uw belager een bendelid van de 18 zijn geweest en dit terwijl u voor het CGVS expliciet verklaarde dat uw belager op 22/07/2019 u letterlijk heeft gezegd dat hij deel uitmaakte van desbetreffende bende (CGVS, p.7). Aangaande de identiteit van uw belager op 22/07/2021 merkt het CGVS tevens het volgende op. Zo verklaarde u voor het CGVS uitdrukkelijk dat u uw belager van 22/07/2021 nog nooit eerder had gezien (CGVS, p.7). In uw verklaring bij de politie van 20/09/2021 staat te lezen dat uw belager op 20/09/2021 dezelfde was als diegene die u eerder op 10/09/2021 had aangesproken en hij op een bendelid uit de wijk leek.

Bovenstaande opmerkingen zetten de geloofwaardigheid van uw problemen met de bende 18 die u in de laatste maanden voor uw vertrek uit El Salvador kende en waarvoor u uiteindelijk uw land met uw kinderen bent ontvlucht verder op de helling.

De geloofwaardigheid van uw problemen op 22/07/2021 wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u en uw dochter zich tegenspreken over de precieze omstandigheden na het incident. U verklaarde hierover voor het CGVS dat u na de fysieke agressie naar uw auto bent gegaan en bij het buitenrijden van de parking naar uw moeder belde om te zeggen dat u geslagen was. U voegde eraan toe dat u hierna naar huis bent gereden en uw moeder dokter P. (...) reeds had opgebeld en zij u kort na uw thuiskomst thuis kwam onderzoeken en u medicatie heeft voorgeschreven (CGVS, p.9-10). Uw dochter verklaarde in strijd met bovenstaande dat zij en uw moeder aanwezig waren toen u gewond thuiskwam maar zij vóór uw thuiskomst niet op de hoogte waren van het feit dat u was aangevallen. Aanvullend voegde zij eraan toe dat u bij thuiskomst zelf naar dokter P. (...) heeft gebeld (CGVS, dochter, p.7). Na confrontatie bleef uw dochter bij haar verklaringen en herhaalde wat zij eerder zei, namelijk dat zij pas na uw thuiskomst op de hoogte is gebracht (CGVS, dochter, p.10).

Uit alle bovenstaande opmerkingen concludeert het CGVS dat er zeer ernstige twijfels zijn over de oprechtheid van uw problemen met de bende 18 die u ertoe hebben aangezet om uit El Salvador te vertrekken.

Alle bovenvermelde opmerkingen van het CGVS met betrekking tot het door u neergelegde politionele stuk van 20/09/2021 zetten de geloofwaardigheid van uw problemen nog verder op de helling.

Aangaande het door u neergelegde medisch attest waarmee u uw problemen over het agressie-incident van 22/07/2021 wenst te staven, merkt het CGVS verder op dat uit een vertaling blijkt dat het attest retroactief, namelijk op 04/04/2022, op uw vraag door dokter P. (...) werd opgemaakt. Een vertaling van het stuk werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Uit het stuk waarop bovenaan de naam het ziekenhuis El Milagro prijkt blijkt tevens dat u op 22/07/2021 op doktersbezoek bent gegaan bij dokter P. (...) die als wacht diennummer 8155 heeft en dit voor de behandeling van een trauma aan uw gezicht en oog als gevolg van slagen. Voorgaande strookt niet met hetgeen u hierover voor het CGVS verklaarde. Namelijk, als zou u zich die dag niet naar een praktijk of ziekenhuis hebben verplaatst omdat u schrik had en de dokter zelf naar uw woning is gekomen (CGVS, p.10). De geloofwaardigheid van dit aspect van uw verklaringen komt verder in het gedrang door het feit dat u zichzelf hierover bovendien heeft tegengesproken op het CGVS. In strijd met bovenvermelde verklaarde u voor het CGVS over het attest dat het informatie bevat wanneer de dokter u op 22/07/2021 heeft ontvangen (CGVS, p.4).

Bovenstaande opmerkingen doen verder twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen in dit verband.

Voor wat betreft het door u neergelegde medische attest merkt het CGVS volledigheidshalve op dat nergens uit het stuk kan worden afgeleid dat uw verwondingen het gevolg zijn van een fysieke agressie gepleegd door een bendelid van de 18.

Het CGVS merkt verder op dat het weinig geloofwaardig is dat u één dag nadat naast uw wagen een lijk werd aangetroffen zich opnieuw naar dezelfde parking begeeft (CVVS, p.7). Temeer daar uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat de gebeurtenissen op 21/07/2021 u heel veel schrik hadden ingeboezemd (CGVS, p.6). Uw verklaring over het gebrek aan parkeergelegenheid en de schrik voor een boete en het wegtakelen van uw voertuig kan in het licht van bovenstaande het CGVS allerminst overtuigen (CGVS, p.7). De door u neergelegde foto's van uw geparkeerde wagen waarop een lichaam naast uw wagen te zien is, vormt geen sluitend bewijs dat u die dag ook effectief op de parking aanwezig was en de bestuurder van de auto was, noch vertellen deze foto's iets over de omstandigheden waarin de problemen zoals u ze beschreef zich hebben afgespeeld.

Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen die u op 22/07/2021 met een bendelid van de 18 heeft gekend (bedreigingen ten aanzien van u en uw kinderen en fysieke agressie) en waarvoor u uiteindelijk het land met uw kinderen bent ontvlucht.

Voor wat betreft de door u en uw dochter aangehaalde problemen met afpersingen (renta) die u voor uw zaak sinds 2019 aan bendeleden van de 18 betaalde, problemen die zoals blijkt uit uw verklaringen niet uw concrete vluchtaanleiding betreffen, merkt het CGVS voorts op dat zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit de door u aangehaalde problemen blijkt dat de reden waarom bendeleden u in 2019 beginnen afpersen zijn puur crimineel en economisch van aard was. U verklaarde in dit verband uitdrukkelijk zelf dat de bendeleden van de 18 naar uw zaak kwamen omdat ze zagen dat u inkomsten had en ook andere zaakvoerders met een winstgevende zaak renta betaalden. U voegde er tevens aan toe dat bendeleden u in de eerste jaren na de opstart van uw zaak geen renta hebben gevraagd omdat ze vermoedden dat u niet veel inkomsten had (CGVS, p.17; p.21). Ook toen u zich na het incident van 22/07/2021 niet meer in uw zaak liet zien stopten bendeleden met renta te vragen. U vertelde hierover tevens dat zij nooit direct te werk gaan en altijd eerst de kat uit de boom kijken alvorens zij nieuwe eigenaars geld beginnen

aftraggelen en ook op andere plekken in El Salvador door handelaars renta moet worden betaald (CGVS, p.18; p.21).

Daarenboven dient in dit verband te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersingen door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

U verklaarde dat u de 20 dollar die ze sinds begin 2019 tweewekelijks van u vroegen altijd kon betalen, hun eis tot betalingen niet gepaard ging met verdere problemen of bedreigingen en de betaling van de renta economisch geen problemen voor u opleverde (CGVS, p.21-22).

In dit verband merkt het CGVS voorts op dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u uw zaak in huisdieren volledig overliet aan één van uw bedienden en sindsdien niets meer met uw zaak te maken heeft (CGVS, p.20). Niets uit uw verklaringen wijst er verder op dat bendeleden naar u op zoek zijn omdat u de renta niet heeft betaald of uw achtergebleven familieleden momenteel (moeder, broers, ex-partner) worden lastiggevallen (CGVS, p.16; p.25 + CGVS, dochter, p.9-10).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Waar u nog een vrees aanhaalt voor uw minderjarige zoon om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS, p.6) en wat betreft de door u neergelegde persartikels met algemene informatie over de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand (CGVS, p.5-6; p.27).

Uit de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) blijkt dat naar aanleiding van een plotse stijging van het aantal moorden de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt.

Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken.

Het CGVS merkt in dit verband op dat u zelf verklaarde dat uw zoon in El Salvador in het verleden nooit problemen met de autoriteiten heeft gekend. Uw zoon werd in het verleden tevens nooit eerder door bendeleden benaderd (CGVS, p.16+ CGVS dochter, p.6). Ook uw dochter en uw broers werden niet benaderd of lastiggevalen door bendeleden (CGVS, p.16+CGVS, dochter, p.6). Uit uw verklaringen blijkt verder dat jullie in een private wijk (omheining rond uw woning) woonden waar er voor bewaking werd betaald (CGVS, p.11). Evenmin blijkt dat er in jullie woonzone in Ayutuxtepeque sprake was van bendeaanwezigheid. Hiernaar gevraagd verklaarde uw dochter hiervan alvast niet op de hoogte te zijn (CGVS, dochter, p.11-12). Ook uw broer Luiz, waar u regelmatig met de kinderen verbleef, woonde in een private wijk (CGVS, p.11). Het CGVS merkt in dit verband tevens op dat uit uw verklaringen bovendien blijkt dat jullie het in El Salvador financieel allesbehalve slecht hadden (CGVS, p.11; p.22 + CGVS, dochter, p.4-5).

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in hoofde van uw zoon een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

De overige door u neergelegde documenten, namelijk uw paspoort, uw DUI, het paspoort van uw zoon, uw echtscheidingsakte, de toestemmingsverklaring van uw ex-partner voor vertrek van uw minderjarige zoon, het boorddocument van uw auto en een elektriciteitsfactuur van uw zaak in de markt van Zacamil wijzen niets aan bovenstaande appreciatie. Bovenvermelde documenten bevestigen uw nationaliteit, uw identiteit, de nationaliteit en identiteit van uw zoon, uw echtscheiding en wettelijke regeling m.b.t. uw minderjarige zoon, het feit dat u in El Salvador over een voertuig beschikte en een zaak had, elementen die hier niet ter discussie staan. De brief van het Openbaar Ministerie van 30/09/2021 is evenmin in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Uit het stuk kan enkel worden afgeleid dat u op 08/10/2021 door het parket opgeroepen werd om formaliteiten te overlopen die betrekking hebben op lopende onderzoeken. De vliegtuigtickets en documenten van het reisagentschap bij wie u uw vertrek in El Salvador boekte tonen aan wanneer u uw vertrek vastlegde en bevatten informatie over uw reisweg naar België, elementen die hier evenmin ter discussie staan. Het persartikel over de verdwijning en moord op een meisje bij wie u vroeger in Zacamil groenten kocht is evenmin in staat om de geloofwaardigheid van uw problemen te herstellen. De door u neergelegde medische stukken uit België tenslotte tonen aan dat u in België een fietsongeval had, wat hier evenmin ter discussie staat, maar geenszins een ander licht werpt op voorgaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van M. M. T. E. (tweede verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent op (...)1997 geboren in San Salvador. U bent ongehuwd en was voor uw vertrek student Frans en Engels aan de universiteit van El Salvador. U was nooit politiek actief. U had geen problemen met uw overheid en werd nooit lastiggevalen door bendes. U woonde samen met uw moeder M. (...) S.(...) M.(...) C.(...) (O.V. xxx, CG xxx), uw halfbroer C.(...) M.(...) C.(...) R.(...) (°(...)2005) en uw grootmoeder in Ayutuxtepeque in Mejicanos (departement San Salvador).

Uw vader, met wie u geen contact meer heeft, vertrok naar de Verenigde Staten toen u 2 jaar oud was. Uw moeder had een zaak in kleine huisdieren op de markt van Zacamil. Sinds 2019 betaalde zij renta (afpersinggeld) aan de bende 18 voor het openhouden van haar zaak. Op 22/07/2021 werd uw moeder bedreigd en geslagen door een bendelid van de 18. Haar belager dreigde ermee uw halfbroer te willen rekruteren voor het ophalen van renta en u te willen meenemen. Toen uw moeder op 22/07/2021 gewond thuiskwam, heeft dokter Patricia haar thuis verzorgd en haar medicatie voorgeschreven. Na deze gebeurtenis besloot uw moeder om met jullie naar België te vluchten. Op 19/08/2021 boekten jullie een vlucht voor drie personen naar België. Sinds 22/07/2021 verbleven jullie afwisselend in jullie woning en deze van uw oom Luis in Zacamil. Uit vrees dat de bende jullie thuis zou vinden, reisden jullie tevens voor ongeveer drie dagen naar Guatemala met de auto. Uw grootmoeder vergezelde jullie tijdens deze reis. Voor jullie vertrek droeg uw moeder haar zaak volledig over aan haar bedienden. Uiteindelijk reisde u op 26/09/2021 samen met uw moeder en uw halfbroer met het vliegtuig via Spanje naar Frankrijk. In Spanje namen jullie de bus naar België, waar jullie op 28/09/2021 aankwamen. Op 04/10/2021 diende u samen met uw moeder in België een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bende 18 u, uw moeder en uw halfbroer zal vermoorden. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming gelinkt is aan deze van uw moeder M.(...) S.(...) M.(...) C.(...) (O.V. xxx, CG xxxx) en dat jullie aanvraag gebaseerd is op dezelfde feiten en asielmotieven. De notities van het persoonlijk onderhoud van uw moeder werden toegevoegd aan uw administratief dossier.

Haar verzoek om internationale bescherming werd door het CGVS geweigerd. Gezien u zich op dezelfde elementen beroept kan voor u dezelfde beslissing genomen worden. De beslissing van uw moeder luidt als volgt: "(...)"

Het door u neergelegde document tenslotte is niet in staat om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw paspoort toont uw identiteit en nationaliteit aan, elementen die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroepen verzoeksters zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 17 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2003 (hierna: KB CGVS), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. In de uiteenzetting van het middel voeren verzoeksters tevens nog de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

Verzoeksters betwisten de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verder zijn verzoeksters van mening dat zij minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. In dit verband merken zij op dat de verwerende partij niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is en hekelen zij dat de verwerende partij alsnog van oordeel is dat zij zonder gevaar kunnen terugkeren naar hun land van herkomst. Verzoeksters verwijzen verder naar de noodtoestand, waarbij zij opmerken dat dit minstens aanleiding moet geven tot een hernieuwd onderzoek naar de algemene veiligheidssituatie.

Verzoeksters vragen bijgevolg in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. In uiterst ondergeschikte orde vragen verzoeksters om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeksters voegen bij het verzoekschrift nog volgende stavingstukken:

- het medisch attest aangaande eerste verzoekster d.d. 4 april 2022 uit El Salvador met vertaling (stuk 4);
- het rapport Home Office "Country Policy and Information Note. El Salvador. Fear of gangs" van januari 2021 (stuk 5).

Op 27 oktober 2022 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- COI Focus "*Salvador Situation Sécuritaire*" van 4 juli 2022;
- UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoeksters daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoeksters voeren aan dat zij en hun gezin vrezen te zullen worden vermoord door de bende 18. Verder geeft eerste verzoekster aan dat zij vreest dat haar zoon zal worden gerekruteerd door de bendes om voor hen te werken om het geld op te halen. Aangaande de vrees in hoofde van tweede verzoekster wijzen verzoeksters op een vrees dat zij gegijzeld en verkracht zal worden door de bendes.

2.3.3.2. In de bestreden beslissingen worden verzoeksters de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeksters hebben op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord gerept over het feit dat eerste verzoekster op 22 juli 2021 op een publieke parking het slachtoffer zou zijn geworden van een agressie-incident door een lid van de bende 18, noch hebben zij hiervan melding gemaakt bij aanvang van hun persoonlijk onderhoud op het CGVS;

(ii) aangaande de aangifte van 20 september 2021 die eerste verzoekster neerlegt dringen zich volgende vaststellingen op: (a) eerste verzoekster heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken of bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS geen melding gemaakt van het feit dat zij tijdens haar verhoor bij de politie op 20 september 2021 verklaringen heeft afgelegd die op meerdere punten niet stroken met de feiten zoals ze zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan, (b) verder blijkt dat zij tijdens dit politieverhoor heeft gesproken over een gebeurtenis op 10 september 2021 die in werkelijkheid nooit heeft plaatsgevonden en zij belangrijke informatie voor de politie heeft achtergehouden, (c) eerste verzoeksters uitleg over het afleggen van onvolledige of valse verklaringen bij de politie kan allerm minst overtuigen, (d) ook eerste verzoeksters verklaring voor de laattijdigheid van het indienen van haar klacht kan niet overtuigen, (e) de plaats van delict vermeld in de aangifte stemt niet overeen met hetgeen eerste verzoekster hierover stelde op het CGVS, (f) in de aangifte wordt geen enkele melding gemaakt van het feit dat eerste verzoeksters belager een bendelid is van de bende 18 en staat te lezen dat de belager van eerste verzoekster op 20 september 2021 dezelfde was als diegene die haar eerder op 10 september 2021 had aangesproken, terwijl zij op het CGVS nog verklaarde dat zij haar belager van 22 juli 2021 nog nooit eerder had gezien;

(iii) de vaststelling dat verzoeksters en eerste verzoeksters zoon begin augustus 2021 naar Guatemala zijn gereisd om er handelswaar voor eerste verzoeksters zaak aan te kopen is hoegenaamd moeilijk te rijmen met iemand die een vrees voor het leven koestert; hoe dan ook moet worden opgemerkt dat verzoeksters onderling inconsistente verklaringen afleggen over het doel van deze reis naar Guatemala;

(iv) verder kan uit hun verklaringen niet blijken dat verzoekster en haar gezin sinds het incident van 22 juli 2021 opgesloten hebben geleefd;

(v) verzoeksters leggen onderling tegenstrijdige verklaringen af over de precieze omstandigheden na het incident;

(vi) het medisch attest dat eerste verzoekster voorlegt is niet van die aard dat het de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming kan ombuigen nu (a) uit de vertaling blijkt dat het stuk retroactief is opgesteld, (b) dat er bovenaan melding wordt gemaakt van een ziekenhuis hetgeen niet strookt met eerste verzoeksters verklaringen dat zij zich die dag niet naar een praktijk of ziekenhuis zou hebben verplaatst, (c) hoe dan ook nergens uit het stuk kan worden afgeleid dat de verwondingen van eerste verzoekster het gevolg zijn van een fysieke agressie gepleegd door een bendelid van 18;

(vii) wat betreft de aangehaalde problemen met afpersingen (*renta*) die eerste verzoekster voor haar zaak sinds 2019 aan bendeleden van de bende 18 betaalde, moet worden vastgesteld dat (a) uit de beschikbare informatie blijkt dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een *de facto* autoriteit, deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en er kan worden vastgesteld dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek

gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met het Vluchtelingenverdrag. Ook het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, is onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, (b) uit eerste verzoeksters verklaringen blijkt dat de reden waarom bendeleden haar in 2019 zijn beginnen afpersen puur crimineel en economisch van aard zijn, (c) de aangehaalde afpersingen door bendeleden en de gevolgen ervan daarenboven niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade uit af te leiden nu hun eis tot betaling niet gepaard ging met verdere problemen of bedreigingen en de betaling van de *renta* economisch geen problemen voor eerste verzoekster opleverde, (d) uit eerste verzoeksters verklaringen niet blijkt dat bendeleden naar haar op zoek zijn omdat zij de *renta* niet betaald heeft of dat haar achtergebleven familieleden momenteel worden lastiggevallen;

(viii) uit informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet;

(ix) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoeksters brengen geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken;

(x) waar eerste verzoekster een vrees aanhaalt voor haar minderjarige zoon om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador en wat betreft de persartikels met algemene informatie over deze noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador moet worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand, uit de landeninformatie blijkt dat het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid is, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken betreft; de verklaringen van eerste verzoekster reiken geen concrete en individuele elementen aan om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in hoofde van haar zoon een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden vastgesteld;

(xi) de overige documenten die verzoeksters voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

2.3.3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3.4. Vooreerst herinnert de Raad eraan dat op basis van alle objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, kan worden vastgesteld dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022); UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*, maart 2016).

Op basis van de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van

misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Ook jonge vrouwen, meisjes en kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR *Guidelines*, p. 35-36; COI Focus 4 juli 2022, p. 19-20). Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”; “Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”; “Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.). Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendege geweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR *Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs*, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeksters om bij terugkeer naar het land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten de specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoeksters evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.3.3.5. Zo merkt de commissaris-generaal vooreerst op goede gronden op dat de vaststelling dat verzoeksters het feit geheel onvermeld lieten op de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier eerste verzoekster, ‘vragenlijst’ DVZ, vraag 3; administratief dossier tweede verzoekster, ‘vragenlijst’ DVZ, vraag 3) dat eerste verzoekster op 22 juli 2021 op een publieke parking slachtoffer zou zijn geworden van een agressie-incident door een lid van de bende 18 en hierbij verwondingen aan haar gezicht hebben opgelopen, dit op de dag nadat er een lijk naast haar auto zou hebben gelegen op die parking, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun verklaringen.

Verzoeksters beargumenteren in dit verband in het verzoekschrift dat zij nog maar pas in België waren en nog niet volledig wisten wat er van hen verwacht kon worden ten tijde van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zij merken tevens op dat ook de interviewer op de Dienst Vreemdelingenzaken geen reden zag om concreet dieper te graven, dat er op geen enkel ogenblik werd doorgevraagd naar concrete data of feiten en het nochtans wel aan die interviewer toekwam om hen duidelijk te maken wat er van hen werd verwacht en desnoods door te vragen. De Raad wijst er in dit verband op dat verzoeksters bij het invullen van hun vragenlijsten op de Dienst Vreemdelingenzaken erop worden gewezen dat van hen wordt verwacht dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeven die tot hun vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen verzoeksters geenszins van hun medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk hun vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeksters worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit hun vluchtrelaas zouden hebben vermeld, *quod non in casu*. Bovendien dient benadrukt dat verzoeksters de beweerde feiten van 21 en 22 juli 2021 geheel onvermeld lieten en het bijgevolg niet gaat om een gebrek aan concrete tijdsaanduiding van welbepaalde feiten zoals zij in het verzoekschrift nochtans lijken te betogen.

2.3.3.6. Verder dient te worden vastgesteld dat de verklaringen van verzoeksters niet overeenstemmen met de inhoud van de politieaangifte d.d. 20 september 2021 (administratief dossier, map ‘Documenten’), hetgeen verder de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas ondermijnt.

Er kan immers worden vastgesteld dat uit de verklaringen van eerste verzoekster blijkt dat zij in het kader van voormelde aangifte verklaringen heeft afgelegd over een gebeurtenis op 13 september 2021 die in werkelijkheid nooit heeft plaatsgevonden en dat zij belangrijke informatie voor de politie achterhield, zoals het feit dat zij slachtoffer zou zijn geworden van een agressie-incident vanwege een bendelid (administratief dossier eerste verzoekster, CGVS, p. 14-15).

De verklaringen van eerste verzoekster voor het afleggen van onvolledige, valse en laattijdige verklaringen bij de politie op 20 september 2021 kunnen bovendien niet overtuigen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden overwogen als volgt:

“Uw uitleg voor het afleggen van onvolledige en valse verklaringen bij de politie op 20/09/2021 kan het CGVS allerminst overtuigen. Op de vraag van de Protection Officer waarom u in uw aangifte bij de politie van 20/09/2021 een andere datum vermeldde over de gebeurtenis van 22/07/2021 en het agressie-incident verzweeg, zei u dat u geen vertrouwen heeft in de politie, gehaast was en de politie naar bewijzen zou hebben gevraagd indien u hen van de aanval in kennis had gesteld (CGVS, p.14).

Aangaande bovenstaande argumentatie merkt het CGVS op dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u over bewijs beschikte van de aanval van 22/07/2021. Zo liet u op 22/07/2021 thuis uw verwondingen door een arts vaststellen, schreef diezelfde arts u medicatie voor en maakte u zelf foto's van de verwondingen in uw gezicht. Rekening houdend met feit dat u over bewijsstukken beschikte- u legde foto's van uw verwondingen en een medisch attest van dokter P. (...) ter staving van uw probleem van 22/07/2021 voor het CGVS neer- stelt het CGVS zich de vraag waarom u het agressie-incident bij de politie niet heeft aangekaart. Uw verklaring na confrontatie kan het CGVS niet overtuigen. Namelijk, dat er veel ergere dingen moeten gebeuren alvorens een persoon voor een langere tijd naar de gevangenis wordt gestuurd en je getuigen moet hebben en in de kliniek moet belanden om er zeker van te zijn dat de dader voor lange tijd aangehouden wordt (CGVS, p.14).

Voor wat betreft uw verklaring als zou u geen vertrouwen hebben in de politie stelt het CGVS zich verder de vraag waarom u zich dan op 20/09/2021 alsnog tot de politie heeft gericht. U verklaarde in dit verband enerzijds dat u met uw klacht beoogde dat uw zaak geregistreerd werd voor uw veiligheid en de veiligheid van anderen, maar deinsde er anderzijds allerminst voor terug om bij de politie verklaringen af te leggen die onvolledig waren en niet stroken met de feiten zoals ze zich in werkelijkheid hebben afgespeeld (CGVS, p.13).

Uw verklaring voor het laattijdig indienen van uw klacht, namelijk als zou u schrik hebben gehad voor wraakacties indien uw agressor na enkele dagen zou vrijkomen en daarom pas naar de politie zijn gestapt toen u reeds een vlucht naar België had geboekt en u zich veiliger voelde, kan het CGVS evenmin overtuigen (CGVS, p.13-14). Indien het CGVS geloof zou hechten aan uw verklaring als zou u schrik hebben gehad dat een klacht kort na het voorval van 22/07/2021 zou leiden tot een arrestatie van uw belager en mogelijke wraakacties na een vroegtijdige vrijlating stelt het CGVS zich immers de vraag waarom u nog tot 19/08/2021 heeft gewacht om vliegtuigtickets te boeken met een vertrekdatum die nog eens meer dan een maand later, namelijk op 26/09/2021, lag (CGVS, p.14). Van u die een vrees voor haar leven en dat van haar twee kinderen koesterde kan verwacht worden dat u zo snel mogelijk stappen zet om uzelf en haar kinderen in veiligheid te brengen. (...)”

In zoverre verzoeksters er in het verzoekschrift op wijzen dat het niet de bedreigingen aan het adres van eerste verzoekster waren die de druppel vormden die de emmer deed overlopen, doch wel de dreigementen ten aanzien van tweede verzoekster en haar broer, dient erop gewezen dat verzoeksters op het CGVS verklaren dat er in het kader van het incident op 22 juli 2021 dreigementen werden geuit ten aanzien van eerste verzoeksters zoon en dochter, met name dat verzoeksters zoon *renta* zou moeten gaan ophalen voor de bendeleden en tweede verzoekster ontvoerd en verkracht zou worden (administratief dossier eerste verzoekster, CGVS, p. 6, 16; administratief dossier tweede verzoekster, CGVS, p. 6). Bijgevolg is het voorgehouden incident op 22 juli 2021 ten aanzien van eerste verzoekster onlosmakelijk verbonden met de bedreigingen en eisen die zouden zijn gesteld met betrekking tot haar kinderen en kan niet worden aangenomen dat deze belaging ten aanzien van eerste verzoekster *“ondergeschikt”* van aard was. Dit *post facum* betoog in het verzoekschrift, dat duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om hun verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen en waarbij verzoeksters het incident op 22 juli 2021 minimaliseren, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas.

Verzoeksters benadrukken in het verzoekschrift nog dat eerste verzoekster geen vertrouwen heeft in de politie en dat ook uit objectieve informatie blijkt dat de politie in El Salvador niet naar behoren functioneert en is geïnfilteerd door bendeleden, waartoe zij verwijzen naar en citeren uit het rapport van Home Office *“Country Policy and Information Note. El Salvador. Fear of gangs”* van januari 2021 (verzoekschrift, stuk 5). Zij merken tevens op dat eerste verzoekster pas al haar moed bij elkaar heeft kunnen rapen toen zij

op het punt stond om het land te verlaten in de hoop dat haar altruïsme voor anderen misschien toch nog iets zou uithalen. Verzoeksters vullen aan dat eerste verzoekster evenwel niets alles heeft durven vertellen en daarom met de data heeft gegoocheld om toch een beetje serieus te worden genomen. De Raad merkt in dit verband op dat een verwijzing naar algemene landeninformatie en het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen geen ander licht kan werpen op de vaststelling dat het gedrag van eerste verzoekster niet verzoenbaar is met haar beweerde vrees. Er kan immers niet worden ingezien waarom eerste verzoekster alsnog naar de politie zou zijn gestapt zo zij daadwerkelijk geen vertrouwen in de politie hebben gehad, noch hoe een onvolledige en valse verklaring nog iets voor anderen zou hebben kunnen betekend. Te meer daar zij in het kader van deze aangifte niet eens melding heeft gemaakt van het feit dat haar belager behoorde tot de bende 18. Ten overvloede wijst de Raad erop dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen van verzoeksters met de bende 18 een betoog aangaande het al dan niet voorhanden zijn van hulp vanwege de Salvadoraanse autoriteiten hoe dan ook niet relevant is.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen nog pertinent opgemerkt als volgt:

“Aangaande de door u neergelegde aangifte bij de politie van 20/09/2021 merkt het CGVS verder op dat de plaats van het delict zoals vermeld in de aangifte niet overeenstemt met hetgeen u hierover voor het CGVS vertelde.

Uit een vertaling van het stuk blijkt dat de bedreigingen in een supermarkt of winkel plaatsvonden, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat het incident van 22/07/2021 zich op een publieke parking, een verlaten terrein, die u beschreef als een stoffig voetbalveld, afspeelde (CGVS, p.6-7;p.9). Een vertaling van het politioneel stuk ter zake bevindt zich in het administratief dossier. Uit hetzelfde stuk blijkt dat u, opnieuw in tegenstelling tot uw verklaringen voor het CGVS, tijdens uw verklaringen bij de politie op 20/09/2021 met geen woord repte over het feit als zou er op 21/07/2021 naast uw geparkeerde auto een lijk zijn aangetroffen. Dat u hierover met geen woord repte in uw aangifte doet opnieuw wenkbrauwen fronsen. Temeer daar u voor het CGVS zei dat u de volgende dag op dezelfde parking door een bendelid bedreigd en fysiek aangevallen bent geweest en uw belager u toen bang maakte met de gebeurtenissen die zich een dag eerder op dezelfde parking hadden afgespeeld (CGVS, p.6; p.8).

Voorts is het merkwaardig dat in de aangifte geen enkele melding wordt gemaakt van het feit als zou uw belager een bendelid van de 18 zijn geweest en dit terwijl u voor het CGVS expliciet verklaarde dat uw belager op 22/07/2019 u letterlijk heeft gezegd dat hij deeluitmaakte van desbetreffende bende (CGVS, p.7). Aangaande de identiteit van uw belager op 22/07/2021 merkt het CGVS tevens het volgende op. Zo verklaarde u voor het CGVS uitdrukkelijk dat u uw belager van 22/07/2021 nog nooit eerder had gezien (CGVS, p.7). In uw verklaring bij de politie van 20/09/2021 staat te lezen dat uw belager op 20/09/2021 dezelfde was als diegene die u eerder op 10/09/2021 had aangesproken en hij op een bendelid uit de wijk leek.”

In zoverre verzoeksters in het verzoekschrift betreuren dat de vertaling van de klacht niet bij het administratief dossier steekt dat hun advocaat kreeg, dient erop gewezen dat deze vertaling wel degelijk is bijgevoegd in het administratief dossier van eerste verzoekster (in welk kader deze klacht ook werd neergelegd) (administratief dossier eerste verzoekster, stuk 6, map ‘Documenten’, ‘vertalingen’), alsook dat een kopie van dit dossier door de advocaat van verzoeksters werd opgevraagd en vervolgens ontvangen op 3 augustus 2022. In de veronderstelling dat deze vertaling niet in de stukken zou hebben gezeten die aan de advocaat werden overgemaakt, stelt de Raad vast dat verzoeksters voor het verstrijken van de beroepstermijn nog tijd hadden om het CGVS in kennis te stellen van het feit dat de vertalingen niet in de administratieve dossiers zaten zodat alsnog een kopie van dat stuk kon worden opgevraagd. Voorts benadrukt de Raad dat verzoeksters ook gebruik hadden kunnen maken van het inzagerecht. Tot slot stelt de Raad vast dat het Spaans de moedertaal is van verzoeksters en zij dit stuk zelf neerleggen ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij kennis hadden van het stuk en hoe dan ook niets hen verhinderde om, zo zij de mening toegedaan zijn dat zulks relevant was of dat het CGVS een verkeerde inhoud toedichtte aan de stukken, zelf in een vertaling van deze stukken te voorzien en zo aan te tonen dat de motivering fout was. Verzoeksters laten dit evenwel na.

Verzoeksters beargumenteren tevens dat eerste verzoekster niet in een supermarkt werkte maar wel op een markt die zich aan de overkant van de parking bevond en zij wellicht niet volledig begrepen werd. Zij wijzen er tevens op dat eerste verzoekster haar klacht een beetje heeft moeten vervormen om te kunnen verantwoorden dat ze die pas later indiende, alsook oppert zij dat ze wel degelijk aan de politie heeft verteld dat het bendelid deel uitmaakte van de 18 maar dat de politie dit misschien niet heeft willen of durven opschrijven. Verzoeksters beperken zich te dezen evenwel in wezen tot loutere blote en hypothetische beweringen en het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden

verklaringen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij niet vermogen afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen.

2.3.3.7. De vaststelling dat verzoeksters en eerste verzoeksters zoon begin augustus 2021 voor enkele dagen naar Guatemala zijn gereisd om er handelswaar aan te kopen voor eerste verzoeksters handelszaak en nadien vrijwillig terugkeerden naar El Salvador (administratief dossier eerste verzoekster, CGVS, p. 23), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van de beweemde agressie op 22 juli 2021. Het betoog van eerste verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij tot haar vertrek naar België de zaak in bezit had en verantwoordelijk was voor de handelswaar (*ibid.*), kan niet als afdoende verschooning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom zij een dermate risico namen door zich terug te begeven naar El Salvador.

Bovendien considereert de commissaris-generaal te dezen nog op goede gronden als volgt:

"Aanvullend merkt het CGVS hierover op dat uw dochter over jullie laatste reis naar Guatemala in eerste instantie met geen woord repte over het feit dat jullie daar aankopen gingen doen voor uw zaak. Zij vertelde hierover dat jullie naar Guatemala gingen uit schrik dat benedeleden jullie zouden vinden. De vraag of jullie tijdens deze reis bijvoorbeeld boodschappen deden en dingen hebben bezocht beantwoordde zij dan weer ontkennend en voegde eraan toe dat jullie altijd in de woning zijn gebleven (CGVS, dochter, p.9). Pas toen uw dochter geconfronteerd werd met uw verklaringen over het doel van jullie reis naar Guatemala zei ze dat jullie voor aankopen naar Guatemala zijn gegaan maar ook uit schrik om altijd in jullie woning te zijn (CGVS, dochter, p.11). Op de vraag verder waarom u aankopen ging doen voor uw zaak als u sinds het incident van 22/07/2021 niet meer ging werken kon uw dochter dan weer niet antwoorden. Evenmin bleek zij op de hoogte te zijn dat uw moeder en uw broer L. (...) tot september 2021 instonden voor de leveringen aan uw winkel (CGVS, dochter, p.11). Het feit dat jullie twijfel zaaien over het doel van jullie reis naar Guatemala is uitermate merkwaardig en brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang.

Het CGVS merkt in dit verband verder op dat uit uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u sinds het incident van 22/07/2021 opgesloten heeft geleefd. U maakte een reis van enkele dagen naar Guatemala, pendelde regelmatig met de kinderen naar de woning van uw broer L. (...) in Zacamil, ging met uw kinderen naar een reisbureau en meldde zich aan bij het plaatselijke politiekantoor (CGVS, p. 13; 17; p. 22). Indien u een vrees koesterde dat benedeleden, waarover u verklaarde dat deze toeslaan als men buitenshuis komt, stelt het CGVS zich de vraag waarom u zich meermaals buiten uw woning waagde. Bovenstaande staat haaks op de door u aangehaalde vrees (CGVS, p.22)."

Verzoeksters argumenteren in het verzoekschrift als volgt: *"Ze wilden aan de aandacht van de benedeleden ontsnappen door goederen te gaan kopen in Guatemala voor de handelszaak. Opnieuw heeft de eerste verzoekende partij ten aanzien van de tweede verzoekende partij de nadruk op dat laatste gelegd, ten einde deze te sparen en niet ongerust te maken."* De Raad merkt evenwel op dat verzoeksters hiermee verdere tegenstrijdige verklaringen afleggen, nu tweede verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud initieel immers enkel aangaf dat zij naar Guatemala zijn gereisd uit schrik voor de benedeleden (administratief dossier tweede verzoekster, CGVS, p. 8-9) en pas in tweede instantie melding maakte van het feit dat zij er inkopen deden voor de handelszaak van eerste verzoekster omdat zij niet (volledig) zou zijn ingelicht door eerste verzoekster over de dreiging zoals zij thans voorhouden in onderhavig verzoekschrift. De vaststelling dat verzoeksters inconsistente en tegenstrijdige verklaringen afleggen over het doel van deze reis en tweede verzoeksters verklaringen wijzigen in het verzoekschrift, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van hun verklaringen.

In zoverre verzoeksters voorts in onderhavig verzoekschrift hekelen dat de commissaris-generaal een karikatuur maakt van de hele zaak en zij slechts enkele beperkte verplaatsingen hebben gedaan, waaronder een uitstap naar het politiekantoor, minimaliseren zij de vaststellingen van de bestreden beslissingen en spreken zij de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal tegen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekster niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente overwegingen.

2.3.3.8. Door in het verzoekschrift te volharden in hun verklaringen als zou eerste verzoekster pas de dag na het aantreffen van het lijk naast haar wagen de link naar haar eigen persoon hebben gemaakt, doen verzoeksters geen afbreuk aan de pertinente overwegingen waar dienaangaande in de bestreden beslissing staat te lezen als volgt:

"Het CGVS merkt verder op dat het weinig geloofwaardig is dat u één dag nadat naast uw wagen een lijk werd aangetroffen zich opnieuw naar dezelfde parking begeeft (CVVS, p.7). Temeer daar uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat de gebeurtenissen op 21/07/2021 u heel veel schrik hadden

ingeboezemd (CGVS, p.6). Uw verklaring over het gebrek aan parkeergelegenheid en de schrik voor een boete en het wegtakelen van uw voertuig kan in het licht van bovenstaande het CGVS allerminst overtuigen (CGVS, p.7). De door u neergelegde foto's van uw geparkeerde wagen waarop een lichaam naast uw wagen te zien is, vormt geen sluitend bewijs dat u die dag ook effectief op de parking aanwezig was en de bestuurder van de auto was, noch vertellen deze foto's iets over de omstandigheden waarin de problemen zoals u ze beschreef zich hebben afgespeeld."

2.3.3.9. Ook het Salvadoraanse medisch attest d.d. 4 april 2022 waarmee eerste verzoekster haar problemen met het agressie-incident van 22 juli 2021 wenst aan te tonen (administratief dossier, map 'Documenten' en verzoekschrift, stuk 4), is niet van die aard dat het de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van verzoeksters' verzoeken om internationale bescherming te herstellen. In dit verband dient er vooreerst op gewezen dat dit document ten behoeve en op vraag van eerste verzoekster werd opgesteld door dokter P. op datum van 4 april 2022 en bijgevolg dus ruim na de beweerdde feiten. Het medisch attest vertoont aldus een gesolliciteerd karakter waaraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegedicht. Bovendien blijkt uit de vertaling van het medisch attest (zowel deze die zich in het administratief dossier van eerste verzoekster bevindt, als deze die werd bijgevoegd aan het verzoekschrift) dat in de hoofding een ziekenhuis wordt vermeld en melding wordt gemaakt van het feit dat eerste verzoekster dokter P. raadpleegde op 22 juli 2021. Dit klemt evenwel met eerste verzoeksters verklaringen waarin zij aangeeft dat zij zich die dag niet naar een ziekenhuis of praktijk heeft verplaatst uit schrik (administratief dossier eerste verzoekster, CGVS, p. 10).

Het betoog van verzoeksters in het verzoekschrift dat de dokter eerste verzoekster wel degelijk thuis kwam onderzoeken, dat er wellicht sprake is van het woord "*raadpleging*" dat door de verwerende partij anders is vertaald en uit het document geenszins kan worden afgeleid dat eerste verzoekster naar het ziekenhuis ging, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat in de bijgebrachte vertalingen (zowel deze door de commissaris-generaal, als deze van verzoeksters) wel degelijk wordt verwezen naar een kliniek in de hoofding. Bijgevolg kan uit het document dan ook niet zonder meer worden afgeleid dat eerste verzoekster thuis zorgen zou hebben ontvangen.

Waar verzoeksters in dit verband nog hekelen dat de commissaris-generaal niet de moeite heeft genomen om hen voorafgaandelijk met dergelijke zaken te confronteren en dan nog eens aan de tolk te vragen om zijn vertaling te herbekijken, wijst de Raad op artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen: "*Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.*" In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Bovendien hebben verzoeksters door middel van de bestreden beslissingen kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen zij ook hebben gedaan, zodat het uiteindelijk doel van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt.

Hoe dan ook moet worden vastgesteld dat uit het neergelegde medisch attest nergens de oorzaak kan blijken van de verwondingen van eerste verzoekster, noch in welke omstandigheden zij deze zou hebben opgelopen, laat staan dat deze klachten het gevolg zouden zijn van een agressie op 22 juli 2021 vanwege een bendelid van de bende 18.

2.3.3.10. Gelet op het voorgaande kan geen geloof worden gehecht aan de bewering van verzoeksters als zou eerste verzoekster op 22 juli 2021 zijn bedreigd en aangevallen door een bendelid van de bende 18, waarbij hij ook bedreigingen zou hebben geuit ten aanzien van tweede verzoekster en haar broer.

2.3.3.11. Wat betreft de door verzoeksters aangehaalde problemen met de betaling van *renta* die eerste verzoekster sinds 2019 betaalde aan bendeleden van de bende 18, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit hun verklaringen blijkt dat deze problemen niet hun concrete vluchtaanleiding betreffen. Voorts wordt in de bestreden beslissingen terecht opgemerkt als volgt:

"Uit de door u aangehaalde problemen blijkt dat de reden waarom bendeleden u in 2019 beginnen afpersen zijn puur crimineel en economisch van aard was. U verklaarde in dit verband uitdrukkelijk zelf dat de bendeleden van de 18 naar uw zaak kwamen omdat ze zagen dat u inkomsten had en ook andere zaakvoerders met een winstgevende zaak renta betaalden. U voegde er tevens aan toe dat bendeleden

u in de eerste jaren na de opstart van uw zaak geen renta hebben gevraagd omdat ze vermoedden dat u niet veel inkomsten had (CGVS, p.17; p.21). Ook toen u zich na het incident van 22/07/2021 niet meer in uw zaak liet zien stopten bendeleden met renta te vragen. U vertelde hierover tevens dat zij nooit direct te werk gaan en altijd eerst de kat uit de boom kijken alvorens zij nieuwe eigenaars geld beginnen aftroggelen en ook op andere plekken in El Salvador door handelaars renta moet worden betaald (CGVS, p.18; p.21).

Daarenboven dient in dit verband te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersingen door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

U verklaarde dat u de 20 dollar die ze sinds begin 2019 tweewekelijks van u vroegen altijd kon betalen, hun eis tot betalingen niet gepaard ging met verdere problemen of bedreigingen en de betaling van de renta economisch geen problemen voor u opleverde (CGVS, p.21-22).

In dit verband merkt het CGVS voorts op dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u uw zaak in huisdieren volledig overliet aan één van uw bedienden en sindsdien niets meer met uw zaak te maken heeft (CGVS, p.20). Niets uit uw verklaringen wijst er verder op dat bendeleden naar u op zoek zijn omdat u de renta niet heeft betaald of uw achtergebleven familieleden momenteel (moeder, broers, ex-partner) worden lastiggevallen (CGVS, p.16; p.25 + CGVS, dochter, p.9-10)."

Verzoeksters merken in het verzoekschrift op dat zij nooit verzaakt hebben aan de betaling van de *renta*, maar dat zich de vraag opdringt wat eerste verzoekster zal overkomen mocht zij thans terugkeren en opgemerkt worden door haar vroegere afpersers en dat het feit dat haar moeder en broer nog niet werden lastiggevallen, hierover niets zegt. De Raad wijst erop dat verzoeksters hiermee geen afbreuk kunnen doen aan de vaststelling dat de reden voor afpersing puur crimineel en economisch van aard was, dat de *renta* is gestopt op het ogenblik dat eerste verzoekster zich niet meer in haar zaak liet zien en er uit niets blijkt dat de bendeleden naar haar op zoek zijn omdat zij de *renta* niet heeft betaald. Uit niets blijkt aldus dat verzoeksters zich hebben verzet tegen de eisen van de bende 18 wat betreft de *renta*.

In zoverre verzoeksters in het verzoekschrift in dit verband nog verwijzen naar arrest nr. 275 326 van 15 juli 2022 onderstreept de Raad dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Verzoeksters verduidelijken bovendien niet in welke mate de feitelijke omstandigheden die tot de genoemde zaak hebben geleid gelijkaardig zijn aan de feiten die aanleiding gaven tot hun verzoeken om internationale bescherming. In het aangehaalde arrest werd immers geoordeeld dat verzoekers aannemelijk hebben gemaakt dat zij werden afgeperst voor een aanzienlijk bedrag door de bende MS nadat verzoekers zoon El Salvador verlaten had waardoor verzoekers zoon de *renta* niet meer betaalde en dat bendes het niet voldoen aan afpersingseisen beschouwen als een daad van verzet en er gezien de individuele omstandigheden van de zaak kon worden aangenomen dat verzoekers geen effectieve toegang hadden tot doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dit is in onderhavig dossier, gelet op voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen, niet het geval.

2.3.3.12. Het in de bestreden beslissingen opgeworpen motief aangaande de tegenstrijdige verklaringen van verzoeksters over de precieze omstandigheden na het incident is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissingen.

2.3.3.13. Volledigheidshalve – verzoeksters hebben in dit verband zelf geen vrees aangehaald – stelt de Raad nog vast dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Te dezen blijkt evenwel uit niets dat verzoeksters ernstige problemen riskeren bij

terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en (gedwongen) moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Zoals in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld, maken verzoeksters immers niet aannemelijk dat zij problemen kenden met de bende 18. Verzoeksters maken dan ook niet aannemelijk dat er in hunner hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Het feit dat verzoeksters een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoeksters zouden kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeksters niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratie-achtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Het verblijf van verzoeksters in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als persoon die in het buitenland hebben verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de commissaris-generaal, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeksters in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeksters nalaten *in concreto* aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van hun eerdere beweerde problemen met bendeleden en/of het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en (gedwongen) moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

2.3.3.14. De Raad stelt voorts vast dat verzoeksters geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de overige documenten die zij hebben voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.3.15. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoeksters niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.16. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal (zie onder meer de COI Focus *“Salvador. Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022) en verzoeksters ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

In het kader van de noodtoestand, waarnaar verzoeksters in hun verzoekschrift opnieuw verwijzen, hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze nog op goede gronden considereert als volgt:

“Waar u nog een vrees aanhaalt voor uw minderjarige zoon om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS, p.6) en wat betreft de door u neergelegde persartikels met algemene informatie over de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand (CGVS, p.5-6; p.27).

Uit de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) blijkt dat naar

aanleiding van een plotse stijging van het aantal moorden de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt.

Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken.

Het CGVS merkt in dit verband op dat u zelf verklaarde dat uw zoon in El Salvador in het verleden nooit problemen met de autoriteiten heeft gekend. Uw zoon werd in het verleden tevens nooit eerder door bendeleden benaderd (CGVS, p.16+ CGVS dochter, p.6). Ook uw dochter en uw broers werden niet benaderd of lastiggevallen door bendeleden (CGVS, p.16+CGVS, dochter, p.6). Uit uw verklaringen blijkt verder dat jullie in een private wijk (omheining rond uw woning) woonden waar er voor bewaking werd betaald (CGVS, p.11). Evenmin blijkt dat er in jullie woonzone in Ayutuxtepeque sprake was van bendeaanwezigheid. Hiernaar gevraagd verklaarde uw dochter hiervan alvast niet op de hoogte te zijn (CGVS, dochter, p.11-12). Ook uw broer Luiz, waar u regelmatig met de kinderen verbleef, woonde in een private wijk (CGVS, p.11). Het CGVS merkt in dit verband tevens op dat uit uw verklaringen bovendien blijkt dat jullie het in El Salvador financieel allesbehalve slecht hadden (CGVS, p.11; p.22 + CGVS, dochter, p.4-5).

Derhalve blijkt noch uit uw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat u afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in hoofde van uw zoon een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.”

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoeksters geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoeksters menen nog niet te begrijpen “hoe verwerende partij na hetgeen zij in haar motivering uiteenzet, kan stellen dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven”, doch weerlegt de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal niet. De informatie waarnaar verzoeksters verwijzen, waaronder een persbericht dat handelt over de noodtoestand in El Salvador, ligt immers in dezelfde lijn als deze waarop voormelde analyse is gestoeld.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoeksters op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in

aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeksters en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoeksters niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoeksters in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET